

Udvalget fastsætter støttens størrelse og kan stille arkitektoniske, miljømæssige og udførelsmæssige betingelser. Støtten ydes i form af rente- og afdragsfrie lån, som forfalder ved ejerskifte. Støtte kan ydes til arbejder på klimaskærm samt til afhjælpning af kondemnable forhold. Det er en betingelse, at istandsættelsesarbejderne sikrer eller øger bygningsens bevaringsværdier.

Kommunalbestyrelsen fastlægger gennem kommune- og lokalplanen, hvilke bevaringsværdige bygninger, der kan modtage støtte fra bygningsforbedringsudvalget. Indtil kommunalbestyrelsen har foretaget denne udpegnings i plangrundlaget, kan der som en overgangsordning ydes støtte til bevaringsværdige bygninger, der allerede i et kommuneatlas har fået bevaringsværdien 1 til og med 4 samt til bygninger, som af kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering tildeles bevaringsværdien 1 til og med 4 efter kriterierne i SAVE-systemet.

Bygningsforbedringsudvalgets støttemidler stilles til rådighed af staten, kommunen og private. Det er en betingelse, at ethvert støttelån består af mindst en tredjedel private midler, mens resten deles mellem staten og kommunen i lige forhold. De midler som stilles til rådighed for udvalget af kommunalbestyrelsen og staten fragår kommunens byfornyelsesramme. Kommunalbestyrelsen beslutter på baggrund af de lokale forhold, hvor stor en del af kommunens byfornyelsesramme, der skal kunne anvendes til støtte gennem udvalget.

Ved opløsning af udvalget går statslige midler tilbage til staten, mens kommunale og private midler tilfalder kommunen til byfornyelsesformål efter kommunalbestyrelsens beslutning.

Da ordningen bl.a. indebærer, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt en bygning er bevaringsværdig, er det hensigten, at vejledningsmateriale og retningslinier udarbejdes i samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen.

Ad 10:

Diverse ændringer

Kapitlet i den gældende lov om *erstatningsboliger* er omstruktureret og til dels omskrevet, så det bliver mere overskueligt. Således er f.eks. bestemmelserne om opsigelse af lejemaal blevet samlet i begyndelsen af kapitlet. For at forenkle kapitlet udgår de tidligere bestemmelser om, hvornår kommunens pligt til genhusning indtræder, således at denne pligt nu følger husstandens ret til at få anvist en erstatningsbolig.

Det præciseres, at der er en selvstændig adgang til opsigelse efter byfornyelsesloven, samt at husstanden har ret til at afvise en tilbudt erstatningsbolig og

få tilbudt en anden i stedet. For nybyggeri som led i byfornyelsen foreslås det, at beboerne fra den nedrevne ejendom får en fortrinsret til en lejlighed i nybyggeriet, dog kun ved den første udlejning, samt at husstande, der har ret til genhusning, kan få anvist en lejlighed i nybyggeriet, ligeledes kun ved den første udlejning.

Endvidere foreslås en ny anvisningsregel om, at kommunen kan bestemme, at ejendomme, der modtager støtte til bygningsfornyelse, skal stille indtil hver 4. ledige lejlighed til rådighed for kommunen til løsning af boligsociale problemer i kommunen.

Kapitlet om *byfornyelsesselskaber* er ligeledes omstruktureret.

Generelt er der i lovforslaget i forhold til gældende lov foretaget en række mindre ændringer, som omtales nærmere i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser. Endvidere er der gennemgribende foretaget sproglige moderniseringer og konsekvensrettelser.

Økonomiske bemærkninger

Det er et overordnet mål med forslaget at fremme kommunernes muligheder for at målrette byfornyelsesindsatsen. Som et led heri omfatter forslaget nye instrumenter, som muliggør en hensigtsmæssig sammenhæng mellem de konkrete byfornyelsesproblemers karakter og omfang på den ene side og den kommunale indsats på den anden side. De nye instrumenter forudsættes finansieret inden for den gældende investeringsramme til byfornyelse.

Dog forudsættes den årlige investeringsramme forhøjet med 130 mill. kr., idet skønsmæssigt 150 boliger for fremtiden vil blive opført efter byfornyelseslovens støtteregler i stedet for som nu efter støttereglerne for almene boliger. Omdrejningspunktet til udgiftsstyring af den statslige støtte til almene boliger nedjusteres tilsvarende.

Investeringsrammen til byfornyelse fastsættes på de årlige finanslove.

Nedenfor belyses de økonomiske konsekvenser af de enkelte elementer i forslaget. Det er ved opgørelsen heraf beregningsmæssigt forudsat, at den årlige investeringsramme udgør 2.630 mill. kr. Heraf forudsættes 110 mill. kr. i 1998, 140 mill. kr. i 1999 og 165 mill. kr. i hvert af de følgende år anvendt til helhedsorienteret byfornyelse, bygningsforbedringsudvalg og beboerrådgivning m.v. Den resterende del af den samlede årlige ramme anvendes til ordinær byfornyelse. Investeringsrammen til ordinær byfornyelse udgør med disse forudsætninger ca. 2.520 mill. kr. i 1998 og ca. 2.490 mill. kr. i 1999. I 2000 og følgende år er forudsat, at investeringsrammen til ordinær by-